

Popolvár a soľ

1. Sloha

Zlato v tvojich rukách, čo malo ťa hriať,
začalo ťa páliť, už ťa nevie hriať.
Chcel si prejsť tou bránou, no zlyhal tvoj krok,
keď tvoje istoty zmenil na popol ten rok.
Kým svet v plameňoch horí a padá do hlbín,
bez svojej osobnej archy v nich zhoríš na popol s ním!

Refrén

Nedal si ovocie, odmietol si dar,
do vlastnej pýchy si svoju bránu zamuroval!
Zaplatíš svoju daň, veď chýba ti tá soľ,
kráľovstvo sa ti berie, v duši zostane len plač a bolesť!
Bol si tak blízko, no odvrátil si tvár,
iný si vezme to, čo ty si odmietol, už nieto pre teba jar!

2. Sloha

Vinohradníci zlí, čo úrodu skryli pre seba,
mysleli si, že im navždy bude patriť nebo.
No prichádzam v ohni a beriem im celé právo,
zmietam vašu chamtivosť a nedám žiadne ďalšie slovo!
Kameň, čo stavitelia v pýche svojej zavrhlí,
stal sa pevným základom pre tých, čo sa zobudili.

3. Sloha

Ivan Cárovič spálil svoju starú kožu,
Popolvár v popole nechal pýchu i lož.
Zriekli sa istôt, vzali na seba ten kríž,
keď obetovali všetko, zrazu videli tú tíš.
Kým hlúpi v palácoch strážili svoj majetok,
chudobní v rozprávkach prešli cez ten zlyhávajúci tok.

4. Sloha

Podávaš mincu mŕtvemu na čiernej vode,
myslíš si, že sa vykúpiš v tej zlej chvíli, v tej nehode.
No to nie je záchrana, to je len Cháronov plat,
za tvoje milované zlato ťa vezme tam, kde je len chlad.
Zatiaľ čo Archa stúpa nahor do čistých hôr,
pre teba vyhasol posledný svetelný obzor.

(Záverčný imperatív)

Zriekni sa svojej mince a okov.
Urob svoj krok.
Urob svoj Slovexit.